

عنوان مقاله:

اخلاق زیستی و رابطه آن با کرایونیک از منظر فقهی و حقوقی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اخلاقی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فاطمه مهدوی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائمشهر

خلاصه مقاله:

بشر همواره بدنیاال جاودانگی است و علم پزشکی یکی از علومی است که به سلامت و جاودانگی بشر می اندیشد. یکی از مسائل نوظهور در علم پزشکی، انجماد و سرمازیستی است. این علم با انجماد بدن انسان، سعی در احیای دوباره انسان بعد از گذشت چندین سال دارد و نیز مراکزی هم در برخی از کشورهای جهان وجود دارد که تعهد می کند که بدن فرد را منجمد کرده و بعد از گذشت سال ها به زندگی برگردانند. یکی از مهمترین روش های ایجاد معیارهای مشترک پزشکی زیستی وحدت اصول پزشکی زیستی در چارچوب حقوق بشر است. با فرض نقشی که حقوق بشر در ایفاء می کند، این اخلاقیات جهانی جهان تکثرگرایی فرهنگی به عنوان استراتژی مناسب به نظر می رسد. علاوه بر استانداردهای کلی که به تدریج ایجاد می شوند، اجماعی گسترده در مورد وضعیت اضطراری پی شگیری از دو مساله خاص وجود دارد: مداخله در زنجیره سلولی و شبیه سازی انسانی. این مقاله به روش توصیفی - تحلیلی تنظیم شده و به موضوع جواز و عدم جواز این روش پرداخته و نیز در صورت جواز و یا عدم آن، به آثار و تبعات فقهی حقوقی آن می پردازد. نتیجه آنکه با فرض جواز و نیز فرض زنده دانستن شخص منجمد، آثار فوت، نکاح، اجرایی شدن وصیت، حال شدن دیون و عقود یا قراردادهای قابل اجرا نیست، و در شرایط مشابه نظیر غایب مفقود الاثر از جمله تعیین امین و قیم عمل می شود. قائلین به عدم جواز به آیات «نهی از القای در مهلکه» «حرمت قتل نفس» در سنت به روایاتی در این زمینه و نیز به روایات عدم جواز اضرار به خود و همچنین به حکم عقل استدلال نموده اند. قائلین به جواز به آیه «من احیایها فکانما احیا الناس جمیعا» در سنت به روایاتی مانند «لاضرر و لااضرار فی الاسلام» و نیز به حکم عقل متمسک شده اند. ادله جواز کرایونیک با تحقق شرایط نسبت به ادله عدم جواز از قوت بیشتری برخوردار است.

کلمات کلیدی:

کرایونیک، اخلاق زیستی، جواز و عدم جواز، تبعات فقهی - حقوقی، شبیه سازی انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880945>

